

گزینه ۱: قدیمی ترین نثر صوفیانه مورد استفاده عارفان، «شرح تعرف» است.

گزینه ۲: این کتاب محصول قرن پنجم است و میان سال های ۴۴۰ تا ۴۵۰ نگاشته شده.

گزینه ۳: موضوع کتاب درباره سرگذشت پیامبران نیست.

۱۳۷-۲ مورد ب و ج صحیح اند.

مورد الف: مرزبان نامه مشتمل بر نه باب است.

مورد د: تحفه العراقین سفرنامه ای منظوم است.

گزینه ۱: تفسیر سوراآبادی در نیمه دوم قرن پنجم همزمان با حکومت الب ارسلان سلجوقی نگاشته شده است.

گزینه ۲: خواجه عبدالله انصاری، شاگرد و جانشین «ابوالحسن خرقانی» بود.

گزینه ۳: انوری شاعر قرن ششم و ابن یمین شاعر قرن هشتم است و در سرایش قطعه، انوری پیشگام ابن یمین بوده.

۱۳۹-۲ بررسی «مکاتیب» (مجموعه نامه های مولانا) بهترین راه شناخت سبک نویسندگی مولاناست.

۱۴۰-۳ «بعدازظهر یک فون» از دفترهای «شعری» مالارمه است.

۱۴۱-۱ نویسندگان آثار ذکرشده در گزینه ۱ آمده اند.

گزینه ۲: کتاب «براهین العجم» از لسان الملک سپهر،

گزینه ۳: منظومه «بزم وصال» به تقلید از بوستان سعدی نگاشته شده است.

گزینه ۴: مجموعه کل آثار منظوم و منثور نشاط در «گنجینه نشاط» گردآوری شده است.

۱۴۳-۱ طاقدیس از ملاحمد نراقی، عبرت نامه از صبای کاشانی و حاجی بابای اصفهانی از جیمز موریه و ترجمه میرزا حبیب اصفهانی است.

گزینه ۱: پریشان قانی به تقلید از «گلستان» سعدی نگاشته شده.

گزینه ۲: مشتاق اصفهانی از پیشگامان روی گردانی از سبک هندی بود.

گزینه ۳: فروغی بسطامی شاعر قرن سیزدهم است.

سرمقاله های دهخدا در روزنامه صوراسرافیل به چاپ می رسید و سبک طنز او ادامه سبک عبیدزاکانی بود.

۱۴۶-۲ در بیت دوم کلمه «تاب» تنها معنای «پیچ و تاب» دارد و «در تابم» معنای «بی قرارم» را می رساند.

گزینه ۱: هزار (۱- بلبیل ۲- عدد)

گزینه ۳: بو (۱- رایحه ۲- آرزو)

گزینه ۴: پرده (۱- حجاب ۲- نغمه) راه (۱- نغمه ۲- مسیر) بنواز (۱- نواختن موسیقی ۲- نوازش کردن) نوبت (۱- دهل ۲- دفعه) عشاق (۱- گوشه ای در دستگاه نوا ۲- عاشقان)

۱۴۷-۴ در بیت چهارم لعبت استعاره از معشوق است، من مانند خاک سر راهت، تشبیه دارد و خاک مجازاً زمین است.

گزینه ۱: پسته خندان استعاره از صورت است، آه و فغان غنچه نیز تشبیه و استعاره است، در این بیت تشبیه مرجح نیز یافت می شود (ترجیح معشوق بر غنچه). از آن جا که استعاره مصرحه نوعی مجاز است، تست دارای اشکال علمی است و گزینه ۱ نیز می تواند پاسخ باشد.

گزینه ۲: بیت استعاره و مجاز ندارد. در هر دو مصراع یک تشبیه وجود دارد (تو مثل لیلا، من مثل مجنون).

گزینه ۳: بیت استعاره و مجاز ندارد. یاقوت لب تشبیه است.

۱۴۸-۱ در بیت نخست واژه «بو» نمی تواند معنای «آرزو» داشته باشد بنابراین ایهام ندارد. واژگان «یوسف»، «مصر» و «کنعان» تلمیح می سازند.

گزینه ۲: خسرو و فرهاد / زر به ترازو داشتن و زور به بازو داشتن (لف و نشر) - واج آرای «ز» و «ر»

گزینه ۳: بیت اسلوب معادله دارد، واژه «مهر» ایهام تناسب است (۱- خورشید ۲- محبت که با «لطف» تناسب دارد).

گزینه ۴: بیت دو تشبیه دارد: باده گلگون و مینا که نقابی برای باده است. معنی رنگین حس آمیزی دارد.

بیت الف: علت ایجاد ناف در شکم آهو، رنج بردن است.

بیت ب: مصرع مجازاً شعر

بیت ج: غنچه دلگیر استعاره از زندگی است ای نسیم عافیت نیز تشبیه و استعاره است.

بیت د: دور از آن لب شکرین ایهام دارد (۱- دور از آن لب باد ۲- در فراق آن لب شکرین)

بیت الف: شب و روز - خورشید و مه (لف و نشر)

بیت ب: علّت ظاهر شدن ابر بر آسمان، خجالت کشیدن خورشید از روی معشوق است.

بیت ج: نرگس تشخیص و استعاره دارد.

بیت د: شیرین در مصراع دوم ایهام دارد: ۱- شخصیت شیرین ۲- عزیز

بیت ه: خنده شیرین حس آمیزی دارد.

۱۵۱-۳ در بیت سوم، «انی» حرف مشترک است و از آن جا که در هر دو قافیه «انی» پسوند است و به یک معنا به کاررفته، براساس تبصره ۴، قافیه غلط است.

گزینه ۱: حرف مشترک «یر» است.

گزینه ۲: حرف مشترک «ند» است.

گزینه ۴: حرف مشترک «ردی» و «ردی» است که براساس تبصره ۳ قافیه صحیح است.

۱۵۲-۳ بین واژه «شکر» و «کفر»، صامت مشترک وجود ندارد.

گزینه ۱: هـ (اصلی) + م (الحاقی)

گزینه ۲: خویش و خویش جناس تام دارند و براساس تبصره ۶ قافیه صحیح است. (حرف مشترک: یش)

گزینه ۴: حرف اصلی: ال

۱۵۳-۴ حذف همزه در «ظلمات است» و «محرومی آب»: ظ / ل / ما / تست - مح / رو / می / یا / ب

در هجای سیزدهم مصراع اول ابدال وجود دارد و در هجای نهم مصراع دوم تغییر مصوت بلند به کوتاه دیده می شود.

تقطیع بیت بدین صورت است:

- UU - U - - - - UU - U - U / - - - U - U - - UU - U - U

۱۵۴-۱ در هجای ششم مصراع دوم تغییر هجای کوتاه به بلند صورت گرفته و در هجای یازدهم مصراع دوم تغییر هجای بلند به کوتاه دیده می شود. تقطیع بیت اول بدین صورت است:

- U - U - - U - - UUU - U U - / - U - U - UU - - U - U - UU -

۱۵۵-۲ وزن بیت مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن (مستفعل مستفعل مستفعل فع لن) است.

بیت الف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

بیت ب: مفعول فاعلن مفعول فاعلن

بیت ج: مفعول فاعلاتن مفاعیل فاعلاتن

بیت د: مفعول فاعلات مفعول فاعلن

۱۵۷-۱ وزن مصراع نخست «مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن» و بحر آن «مضارع مضمّن اُخرِبْ مکفوف محذوف» است.

گزینه ۲: فاعلاتن مفاعیل فاعلن

گزینه ۳: مفاعیل فاعلاتن مفاعیل فاعلن

گزینه ۴: مفعول فاعلات مفعول فاعلن

۱۵۸-۳ ناهماهنگی شخص فعل جمله (آمد) با نهاد (گودرز و گیو) از موارد قابل تأمل در نقد لغوی است.

گزینه ۲: «بختی» شتر نر بزرگ است.

گزینه ۳: «کتابه» نوشته های روی سنگ قبر است.

گزینه ۴: «کوتل» اسب یدک و «اعتاق» آزاد کردن بنده است.

۱۶۰-۴ مفهوم مشترک عبارت سوال و گزینه ۴، ترک خود برای رسیدن به خدا و ارزشمند شدن وجود است.

گزینه ۱: فقط انسان عشق را درک می کند.

گزینه ۲: آفرینش بر مدار عشق اتفاق افتاده.

گزینه ۳: عشق ازلی است.

۱۶۱-۳ مفهوم مشترک ابیات سوال با گزینه ۳ این است که با وجود دردهای درونی، ظاهری خوش دارم.

گزینه ۱: گرفتاری به خود و خودبینی

گزینه ۲: رنج های زندگی

گزینه ۴: شکوه از روزی اندک و پرنج

۱۶۲- ۴ مفهوم مشترک سه بیت نخست، کثرت اشک است. مفهوم بیت چهارم، بی وفایی معشوق و بدطالع بودن عاشق است.

۱۶۳- ۱ مفهوم عبارت سوال، تهدید معشوق به رفتن است در سه بیت پایانی نیز اشاره به مفهوم مقابل آن یعنی وابستگی و دل نکندن دارد. مفهوم بیت نخست، با مفهوم بیت سوال همخوان است.

۱۶۴- ۳ مفهوم بیت سوال و گزینه ۳، جان دادن برای دیدار معشوق است.

گزینه ۱: عشق باعث سوز و گداز عاشق است.

گزینه ۲: خیال معشوق همواره با عاشق همراه است.

گزینه ۴: سوز و گداز برای رسیدن به عشقی واقعی است.

۱۶۵- ۲ مفهوم مشترک بیت گزینه ۱، ۳ و ۴، مانع میان انسان و خداوند را جسم انسان می داند که باید برداشته شود، در بیت دوم به این مطلب اشاره دارد که کسی مکان قرارگیری روح در جسم را نمی شناسد.

عارفه سادات طباطبایی نژاد